

PREGUEM PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

Del 18 al 25 de gener celebrem cada any l'octavari d'oració per la unitat dels cristians. En demanar a Déu el do de la unitat per a l'Església, no sols expressem un desig nostre, sinó que ens unim a l'oració del mateix Crist durant l'última cena i la fem nostra. El Senyor es va dirigir al Pare amb estes paraules: «que tots siguem u, com tu Pare estàs en mi, i jo en tu, que ells també estiguen en nosaltres, perquè el món crega que tu m'has enviat... que siguem u com nosaltres som u» (Jn 17, 21s). Durant estos dies molts cristians de diferents esglésies i comunitats, conscients que les nostres divisions no ajuden a que el nostre món conega a Crist, crega en Ell i l'estime, ens unim en oració i manifestem junts que eixe desig de Crist també és un anhel que tots sentim en el nostre cor.

Durant este any 2025 celebrarem el 1700 aniversari del Concili Ecumènic de Nicea. Es tracta d'un concili fonamental per a la història de l'Església, perquè en ell, després del temps de les persecucions, es va formular el primer Credo que expressava la fe comuna de totes les esglésies i que es va convertir en un criteri normatiu per a assegurar la unitat de totes elles. L'acceptació de la fórmula de Nicea era la condició perquè les diferents comunitats es reconegueren com a esglésies germanes.

El lema proposat enguany per a l'oració i la reflexió és la pregunta que Jesús li va dirigir a Marta quan va anar a visitar-les a ella i a la seua germana Maria en ocasió de la mort de Llätzer. Després de dir-li que Ell era la resurrecció i la vida; que el que creu en Ell, encara que muira, viurà; i que cap dels quals viuen i tenen fe en Ell morirà per sempre; Jesús li va preguntar: “Ho creus això?”. Marta va respondre amb una de les confessions de fe més grans que trobem en el Nou Testament: “Sí, Senyor, jo crec que tu eres el Messies, el Fill de Déu, que havia de vindre al món”. La fe de Marta era una fe viva, que no consistia únicament en l'acceptació d'unes veritats, sinó que la unia personalment a Jesús. Durant estos dies els cristians orem junts perquè estem convençuts que si la nostra fe és viva com la de Marta, ens sentirem germans de tots els que creuen en Crist, la nostra comunió i la nostra unitat es faran cada dia més fortes, i no ens desanimarem en el desig i en el treball per arribar a eixa unitat en l'expressió de la fe que es va aconseguir amb la celebració del concili de Nicea, que encara hui és punt de referència per a totes les esglésies.

Per als catòlics, l'oració per la unitat dels cristians d'enguany està també marcada per la celebració del jubileu que ens recorda els 2025 anys del naixement de Crist. Estem davant un any de gràcia i reconciliació. La unitat dels cristians no és una cosa secundària, sinó que és el fonament perquè puguem viure la missió que Déu ha confiat a la seua Església: fer que tota la família humana arribe a convertir-se en família dels fills de Déu; ser món reconciliat en un món dividit; ser signe i instrument de la unió íntima amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà. Que l'anhel d'esta unitat ens porte a no defallir en la tasca de l'ecumenisme.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***